

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 1. april 2025

Sagen er behandlet for lukkede døre.

Sag BS-46611/2024-VLR
(10. afdeling)

Klager (Biologisk mor)

og

Klager (Biologisk far)
(begge ved advokat Lars Buurgaard Sørensen, beskikket)

mod

Ankestyrelsen
(advokat Cecilie Mørch Vinther)

Yderligere part:

Barn
(advokat Gunhild Stausholm-Møller, beskikket)

Retten i Viborg har den 19. september 2024 afsagt dom i 1. instans (sag BS-22139/2024-VIB).

Landsdommerne Thomas Jønler, Jeanette Bro Fejring og Ida Johanne Sander (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanterne, Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far), har gentaget deres påstand for byretten om, at Ankestyrelsens afgørelse af 15. april 2024 ophæves.

Indstævnte, Ankestyrelsen, har påstået dommen stadfæstet.

Advokat Gunhild Stausholm-Møller har på vegne af Barn (herefter Barn) tilsluttet sig Ankestyrelsens påstand om stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Det er oplyst, at Barn den 15. juni 2024 blev midlertidigt placeret ved de påtænkte adoptanter.

Forklaring

Klager (Biologisk far) har afgivet supplerende forklaring.

Klager (Biologisk far) har forklaret, at han og Klager (Biologisk mor) fortsat bor sammen i deres hus i By. Klager (Biologisk mor), der er førtidspensionist, passer huset og hjemmet. Han arbejder som altmuligmand med bl.a. rengøring og havearbejde. Han er ansat i fleksjob og arbejder ca. 5½ time om dagen. Han har et godt helbred.

Han og Klager (Biologisk mor) fulgte forløbet med scanninger og jordemoder, da Klager (Biologisk mor) var gravid med Barn. De efterspurgte en babysimulator, men det blev ikke imødekommet. Det var hans indtryk, at kommunen ikke var indstillet på at give dem støtte, selv om han og Klager (Biologisk mor) var indstillet på at tage imod den støtte, de kunne få.

Forældrekompetenceundersøgelsen, herunder prognosevurderingen, er kun baseret på interviews med ham og Klager (Biologisk mor).

Forløbet med tre samværsobservationer var godt, og han følte, at han fik noget ud af det. Han og Klager (Biologisk mor) havde en god kontakt til Barn under samværene. De fik tilbudt samvær i 45 minutter én gang om måneden. De ville gerne have haft samvær i længere tid, men det var sådan, det blev. Forud for placeringen af Barn var der yderligere to samvær. Der var tale om støttet samvær. De to samvær gik godt, og han oplevede også under disse samvær en god kontakt til Barn. "Farvel-samværet" var i maj 2024. De har forsøgt at få yderligere samvær, men det er ikke lykkedes. Retten i Viborg afsagde den 26. februar 2025 dom om, at der ikke skulle være samvær eller anden form for kontakt. Han og Klager (Biologisk mor) har ikke haft råd til at anke denne dom.

Hvis det ender med, at Barn ikke frigives til adoption, er det hans og Klager (Biologisk mor)s ønske, at Barn skal tilbage i den plejefamilie, han tidligere har været i. Han og Klager (Biologisk mor) føler ikke, at de er helt klar til selv at tage vare på Barn.

I efteråret 2024 havde han og Klager (Biologisk mor) ”BUF-samtaler” med en psykolog. Samtalerne handlede ikke om at gøre ham og Klager (Biologisk mor) til bedre forældre, men derimod om at støtte dem som forældre.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter adoptionslovens § 9, stk. 2, kan adoption i særlige tilfælde meddeles uden forældrenes samtykke, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Det følger af stk. 3, 1. pkt., i samme bestemmelse, at adoption kan meddeles efter stk. 2, hvis betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, i barnets lov er opfyldt, og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets op-vækst vil være bedst for barnet.

Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) har ikke bestridt, at betingelserne for anbringelse af Barn uden for hjemmet i § 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, i barnets lov er opfyldt.

Som anført i Højesterets dom af 4. februar 2019 (UFR 2019.1565) kan det udledes af forarbejderne til adoptionslovens § 9, stk. 3, at der skal være en høj grad af sandsynlighed for, at forældrene uanset støtteforanstaltninger ikke vil være i stand til at varetage omsorgen for barnet.

Det fremgår af prognosevurderingen i forældrekompetenceundersøgelsen, at Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) er sårbare kommende forældre med et lavt dagligt funktionsniveau, og at de begge er udfordret i forhold til at tage vare på sig selv og skabe en velfungerende hverdag. Det fremgår også, at det vurderes yderst usandsynligt, at Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) aktuelt eller på sigt vil kunne tage sig af Barn, så hans trivsel og udvikling sikres, idet de af forskellige grunde ikke har potentiale til i tilstrækkelig grad at kunne udvikle deres forældreevner.

Den børnesagkyndige i Ankestyrelsen har erklæret sig enig i prognosevurderingen.

På denne baggrund og under hensyn til de øvrige oplysninger i sagen om forholdene hos Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far), herunder deres indbyrdes relationelle dynamik og sammensætningen af deres individuelle problematikker, tiltræder landsretten, at der er en høj grad af sandsynlighed for, at de – uanset eventuelle støtteforanstaltninger – varigt vil være ude af

stand til at varetage omsorgen for Barn. Det tiltrædes også, at væsentlige hen-syn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst indebærer, at adoption er bedst for ham. Det kan på grund af omfanget og karakteren af de udfordringer og vanskeligheder hos Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far), der fremgår af oplysningerne i sagen, ikke føre til en anden vurdering, at forældre-kompetenceundersøgelsen er blevet udarbejdet forud for Barns fødsel den Dato (2023), og at Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) ikke er tilbudt yderligere støtteforanstaltninger. Samværsbeskrivelserne, der også er indgået i Ankestyrelsens afgørelse, kan heller ikke føre til en anden vurdering.

Landsretten tiltræder derfor, at betingelserne for adoption uden samtykke efter adoptionslovens § 9, stk. 2 og 3, er opfyldt.

Da det som anført må antages med en høj grad af sandsynlighed, at Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) varigt er ude af stand til at varetage omsorgen for Barn, og at de heller ikke med støtteforanstaltninger vil kunne blive i stand til dette, vil alternativet til en adoption være, at Barn med en høj grad af sandsynlighed vil skulle tilbringe hele sin barndom hos en professionel plejefamilie med den usikkerhed, dette indebærer. Landsretten er derfor enig med byretten i, at der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder og tungtvejende hensyn til Barns bedste, at adoption uden samtykke ikke udgør en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og heller ikke af FN's Børnekonvention.

Landsretten stadfæster herefter byrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til nogen anden part eller til statskassen.

Publiceret til portalen d. 01-04-2025 kl. 10:00

Modtagere: Advokat (H) Gunhild Maj Stausholm-Møller, Appellant Klager (Biologisk mor), Appellant Klager (Biologisk far), Indstævnte Ankestyrelsen